

התהפכו היוצרות / והאב - הוא אומר קדיש.

...אל מלא רחמים, / שוב עמי מבודד בעמים / ולאחר דור של שנות גאולה / שוב חזר והפך לשעיר / והדרך כמו רק מתחילה / והגב, כמו תמיד, אל הקיר... / אל מלא רחמים, / לא הייתי צדיק ותמים / כי חטאתי בחטא יוהרה / של



עיתונאי מנופי אל מלא רחמים

אני ואפסי אין בילתו, / ומכרתי נפשי לשיגרה / במחירים של אכול-ושתו... / נגד ההנהגה הצבאית. המתרגם הערבי, שחתם בשם עבד-אל-רחמן עלי עוף (אך שהנהגו מן הסתם, אחד המשרי ררים הצעירים שגדלו בישראל ועברו למצריים), עשה עבודה נאמנה. הוא תירגם היטב, השמיט רק שורות שאינן מובנות לקורא ערבי, כגון הפסוק על האב האומר קדיש על בנו.

הסביר העיתון הערבי, בהקדמה: "שיר זה הופיע בידיעות אחרונות. המשורר מביע בו את רגשותיו, בדרך של אופור וזיכה להנהגה הצבאית. אופוויציה זו הפכה פעולה ביותר אחרי הרב באוקטובר, והיא מלכדת את דור הצעירים המשכילים, הקשור ברחשי-ליבו של האיש ברחוב ב"ישראל".

דידי עצמו לא ידע אם לשמוח על הופעת שירו בעיתון ערבי - או לרגוז על ניצולו לצורכי תעמולה.

דרכי אדם

נתיב היסורים של קארין

על המסלול היא מחויבת וזוהרת. רק מעטים ידעו מה עבר עליה

כמעט כל מי שהתבונן בחודשים האחרונים בקארין דונסקי, דוגמנית-הצמרת מספר 1 של ישראל, כשהיא פוסעת על מסלולי-התצוגות ומצטלמת צילומי-אופנה (ראה עמודים 16-17) - לא הבחין בכל דבר יוצא-דופן בהתנהגותה.

קארין של החודשים האחרונים לא היתה שונה, למראית-עין, מזו שהכירו תמיד. מיק-צועית עד לפרט האחרון, מצוידת תמיד היטב באביזרים ובתכשירים מיוחדים לכל תכלית, יטודית, קפדנית, דייקנית ואח-ראית, ללא כל שיוענות וגינונים של כור-כבת, הכל דפק כתמיד, כמו מכונה משוי-מנת, כי "ההצגה חייבת להימשך".

איש לא יכול היה לדעת, כי רק בזכותה של החיוניות האדירה, הטמונה ב-40 תקי-לוגרמים הצנומים שלה, הצליחה קארין לעמוד בכך. הניסיונות בהם העמיד אותה גורלה בתקופה האחרונה, יכולים היו למלא דפי ספר.

בעי שוב ממיחמה. קארין ובעלה, שלמה, שוואים מזה עשר שנים. לאחר פרוץ המלחמה נקרא הבעל אל גדוד-השיריון בו הוא משרת.

"אני עצמי" מספרת קארין, "לא הייתי לא בארץ. באמצע המלחמה נשלחתי לחוץ-לארץ על-ידי מכון הייצוא הישראלי. שתאום קראו לי לחזור.

סיפרו לי שלמה החל מגלה סימנים של הלם. הסתבר שהציוד של הטנקים של הגדוד שלו לא היה מורכב, הטנקים לא היו מוכנים לקרב. הוא לקח את זה ללב באופן (המשך בעמוד 22)

היא רצתה להוכיח לתל-אביב הקטנה שהצליחה בעולם -

היא יצרה כותרות עולמיות - בעזרת שוד אלים

גרמי וארוך לסולד זועיר. היא צבעה את שערך לפלטינה, ובגיתוח פלסטי נוסף יצרה לעצמה שתי גומות-חן בתחתית לחייה, "לפי האופנה האחרונה ביפאן", כפי שסיפרה.

לפני כשנה חל משבר בחייה של גיתית. קורוסאווה עזב אותה. היא חזרה אל פורוצ'י ואף החלה נושאת את שמו. אולם זה כבר לא היה אותו דבר כמו עם גדול במאיה-קולונעו היפאניים, הגאון העולמי קורוסאווה.

או אירוע לה משבר נוסף. מישהו הלשין עליה בפני המישרה היפאנית כי היא עובדת ביפאן ללא רישיון-עבודה. היא גאלצה לעזוב את יפאן ועברה להתגורר בהונג-קונג.

פורוצ'י המשיך לבקרה שם, אולם הר-מחק צינן את היחסים ביניהם, וגיתית מצאה עצמה שוב בודדה וענייה בארץ רחוקה.

באותה תקופה החליטו הוריה, עלי-פי אחת הגלויות ששלחה אליהם, כי היא שרויה בדיכאון נפשי. הם טילפנו אליה להונג-קונג, אולם אחרי כמה מילות-ברכה נירגשות נותקה השיחה, והקשר של גיתית אל הבית ואל החום נותק אף הוא.

או, כפי הנראה, עלה בדעתה העיון השוד, ומובן שבהרה לשידוד יהלומים, ש-הרי את ערכם תכירה, הגרפולוג שלום שאול, אשר בחן את

מעט יותר. היא התקבלה לעבודה כמזכירה בחברת-סרטים, והצליחה לגעת בשולי ער-לם הקולנוע הקסום.

במאי לבמאי

במיסגרת עבודתה פגשה ברוברטו פורוצ'י, במאי איטלקי המפיק סרטים ביפאן, הידוע בעיקר כממיות הסרטים שהוא מפיק ומביים בשנה, יותר מאשר בי-איכותם של סרטים אלה.

פורוצ'י התאהב בבחורה הישראלית ור-לקח אותה עימו לטוקיו, שם היתה לי-פילגשו, כשבאופן רישמי היא משמשת כמזכירתו.

במיסגרת עבודתה הכירה את במאי-הסרטים היפני הגדול אקירו קורוסאווה. גיתית הבינה כי תהיה זו קפיצת-דרדך חשובה בשבילה, אם תיענה להפצרותיו של קורוסאווה. היא עזבה את פורוצ'י, עברה להתגורר עם עמיתו הדגול.

גיתית, שדיברה כבר מיספר מילים בי-יפאנית, ואשר שלטה כימעט בשפה האי-סלקית, קיבלה, בעזרת קורוסאווה, עבודה

אולם חזרה מנמלה-תעופה לוד בבושת-פנים, לאחר שהסתבר לה כי לא תוכל לעלות על מטוס מבלי שיבחינו בה. כעבור ימים מיספר נסעה לחיפה, הצליחה לחדור לאוניית-נוסעים יוונית. כמה דקות לפני ההפלגה גילה אותה קצין באוניה, והנור-סעת הסמוייה הורדה אל החוף.

המישרה סגרה את התיק לאחר ש-גיתית, בכושרה-שיכנוע הרב שלה, הצליחה להסביר לחוקרים כי היה זה מעשה-יילדות שלא יישנה.

רעבה ברומא

גיתית החליטה לנסוע לחו"ל בדרך הישר. היא לוותה כספים מידידים - כספים אותם הקפידה להחזיר אתריכך - וקנתה כרטיס-טיסה לרומא. באותה עת החליטה להיות במאית-סרטים, והנסיעה לי-רומא היתה בעיניה מחצית הדרך אל הר-הצלחה.

אולם, כאלפני צינה-ציטה שברומא ישנן עוד אלפי גיתיות, מכל רחבי תבל, והגיתית הישראלית מצאה עצמה ללא



גיתית בציור יפאני אחרי ניתוח האף



גיתית בציור של שרה אסף לפני ניתוח האף

כתבידה של גיתית מעל כמה גלויות, אותן שלחה אל ידידים בארץ, מבלי ש-יידע כמי מדובר, גילה פרטים מעניינים. אמר עליה השבוע הגרפולוג: "זו בחורה מוכשרת, בעלת אומץ וכישרון רב, הר-נתונה למצבי-רוחה, יש בה חוש לאמנות וכישרון לשפות. היא חזמרנית ואוהבת כסף, אולם גם פורנית גדולה, כשמדובר בהרעצמה.

"היא נולדה בטעות אשה. לפי תכונותיה היתה צריכה להיוולד גבר. בקיץ 1973 היא נכנסה למשבר רציני מאוד, וצפויות לה שנים קשות, בתוך מיסגרת לוחצת ומכאיבה, בה לא תהיה חופשיה לעשות מה שהיא רוצה."

הוריה של גיתית יושבים אבלים בביתם אשר ברחוב שינקין בתל-אביב. "אני מקווה שגיתית תחזור לארץ אחרי בית-הסוהר", אמרה השבוע אמה, "וכשהיא תחזור, היא תמצא את הוריה בהיים". "אנחנו אנשים דתיים, ולאנשים דתיים קשה לסבול הרפה תזאת", הוסיף האב,

כמזכירת חברת-הפקה איטלקית בטוקיו, משך כל אותה תקופה היתה גיתית נוה-גת לערוך מטעות-ניצחון לרחוב שינקין בתל-אביב, שם מתגוררים הוריה. היא היתה מגיעה, ערוייה בטבעות מנקרות עיניים, כיוון שידעה כי אלה ירשימו את אביה יותר מכל, והיתה מביאה מתנות יקרות-ערך לכולם.

הדרך אל השוד

בצתי-הזהב הפכו לסמל המיסחרי מילה בארץ, בכל ביקור בישראל היתה מביאה לכל ידידיה מתנות: מצתי-זהב, גם במראה החיצוני חל שיפור עצום. היא ערכה ניתוח פלסטי באפה, שחפך מי-

מקום-מגורים, כשהיא רעבה ללחם.

היא החליטה לחזור ללונדון, אותה זכרה מביקורה הקודם בה. בלונדון, התאהבה בצייר מתחיל בשם סטנלי אווה. השניים רקמו חלומות משור-תפים, כיצד יהיה הוא לצייר גדול ומפור-סם, והיא תהיה לבמאית גדולה ומפורסמת. באותה עת נתן לה בעלה מחסכוניותו הר-דלים, וגיתית הגיעה לביקור בארץ. היא חזרה כמלכה, בהחלטה נחושה לע-שות על בני-מישפחתה רושם של אשת העולם הגדול, שההצלחה בכיסה, היא סיפ-רה להם כי היא הצליחה יפה במיקצוע הבמאות בלונדון. היא סיפרה על חוזים שמנים, מסיבות נוצצות, אנשים חשובים, כעבור שבועות מיספר חזרה אל בעלה האנגלי. גיתית, שהאמינה בסיפורים של עצמה על חייה בלונדון, שבה למציאות הר-אפורה של דירת-חדר עלובה, בעל עני ועיר קרה.

היא נפרדה מבעלה וערכה גיחה נוספת לרומא. הפעם האירה לה ההצלחה פנים